

Vrienden van de Jezus-Openbaring, zoals deze is toevertrouwd aan de profeet en schrijfknecht Jakob Lorber en Gottfried Mayerhofer,

voelen zich diep verbonden met iedere ziel op deze aarde, als schepselen en kinderen van één hemelse Vader, de bron van al het leven.

Deze Vader, die in Zijn oneindige liefde en wijsheid alles heeft geschapen, is verschenen in de belichaamde gedaante van Jezus Christus aan de wereld. In Zijn dertigste levensjaar trad Hij naar voren als Heiland en Leraar en vervulde Hij Zijn missie vol overgave gedurende drie zegenrijke jaren.

Zij die vertrouwd zijn met de hemelse verkondiging, herkennen in deze nieuwe en tijdloze richtlijn een diepgewortelde en goddelijke waarheid, die zich krachtig manifesteert in het Bijbelse Evangelie van Johannes.

Het doel van hun missie is om een wereldwijde, vreugdevolle en verrijkende uitwisseling te bevorderen, die in harmonie en in overeenstemming staat met de goddelijke waarheid en liefde, en die de harten opent voor een licht dat van eeuwige waarde is.

ZELFBESCHOUWING – ZELFONDERZOEK

Homepage: www.zelfbeschouwing.info

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

In dit bulletin:

Waarom liet Jezus Zich kruisigen (2)

Zelfevaluatie

Reacties van lezers en contacten

Gerard

Contacten – Nieuws – Reacties

<><><><><><><><>

Waarom liet Jezus zich kruisigen?

Om een goed en diepgaand inzicht te krijgen in waarom Jezus zich liet kruisigen, is het aan te bevelen zich eerst te verdiepen in de geschiedenis van de 'stoffelijke aarde'. Hoe kwam het eigenlijk tot een 'engelenval' in de geestelijke wereld? En hoe raakten de eerste twee mensen, Adam en Eva, op aarde betrokken bij de zogenaamde 'zondeval'?

Het verhaal over het lijden van Jezus aan het kruis maakt altijd een diepe indruk. Dit thema heeft mij de afgelopen twintig jaar steeds opnieuw diep geraakt en intens beziggehouden.

Wat hier op papier is gekomen, is als het ware vanzelf ontstaan – door het lezen van de Bijbel en de Nieuwe Openbaringen die door Jakob Lorber zijn ontvangen, en de inspiratie die daaruit voortvloeide. Het voelde alsof alles werd 'gedirigeerd'. Het vervulde mij met diep ontzag. De innerlijke drang om dit te verwerken was onweerstaanbaar en kwam voort uit een sterke innerlijke overtuiging.

In de Hebreeuwse taal, en ook in haar alfabet met 22 letters, valt op dat de laatste letter, de *taw* (ת), (**T**) lijkt op een kruisteken: een verticale paal met een dwarsbalk. Deze letter wordt vaak geassocieerd met de kruisdood van Jezus.

Zei Jezus niet: *'Ik ben de Alfa en de Omega'* – de eerste en de laatste? Hoewel Hij hiermee naar het Griekse alfabet verwees, heeft deze uitspraak ook een diepe symbolische verbondenheid met het Hebreeuwse. De woorden *'Ik ben de A en de O'* verwijzen niet alleen naar het begin en het einde, maar ook naar een getalswaarde: A = 1 en O = 70, samen 71.

In de Hebreeuwse getallenkunde heeft dit getal de betekenis van:

‘de gevleugelde’ – een thema waar we later verder op zullen ingaan.

Er is getracht een koppeling te maken met 2 februari (2-2), de zogenoemde ‘Maria-Lichtmis’. Het was een Joodse gewoonte om een pasgeboren kind veertig dagen na de geboorte naar de tempel te brengen en het daar te tonen, overeenkomstig de wet van Mozes (Lev. 12:4–8).

Jozef en Maria moesten echter kort na de besnijdenis van het Kindje Jezus halsoverkop naar Egypte vluchten. Daardoor kon deze Joodse traditie niet worden nageleefd, vanwege de dreigende kindermoord door de wrede Herodes.

Psalm 22 kan in het bijzonder in verband worden gebracht met het vreselijke lijden aan het kruis van Jezus. In zekere zin draagt ieder mens zijn eigen kruis, en moet hij bereid zijn dat te doen om dichterbij tot Zijn Vader te komen. Merkwaardig genoeg wordt deze psalm nergens vermeld in de nieuwe openbaringen.

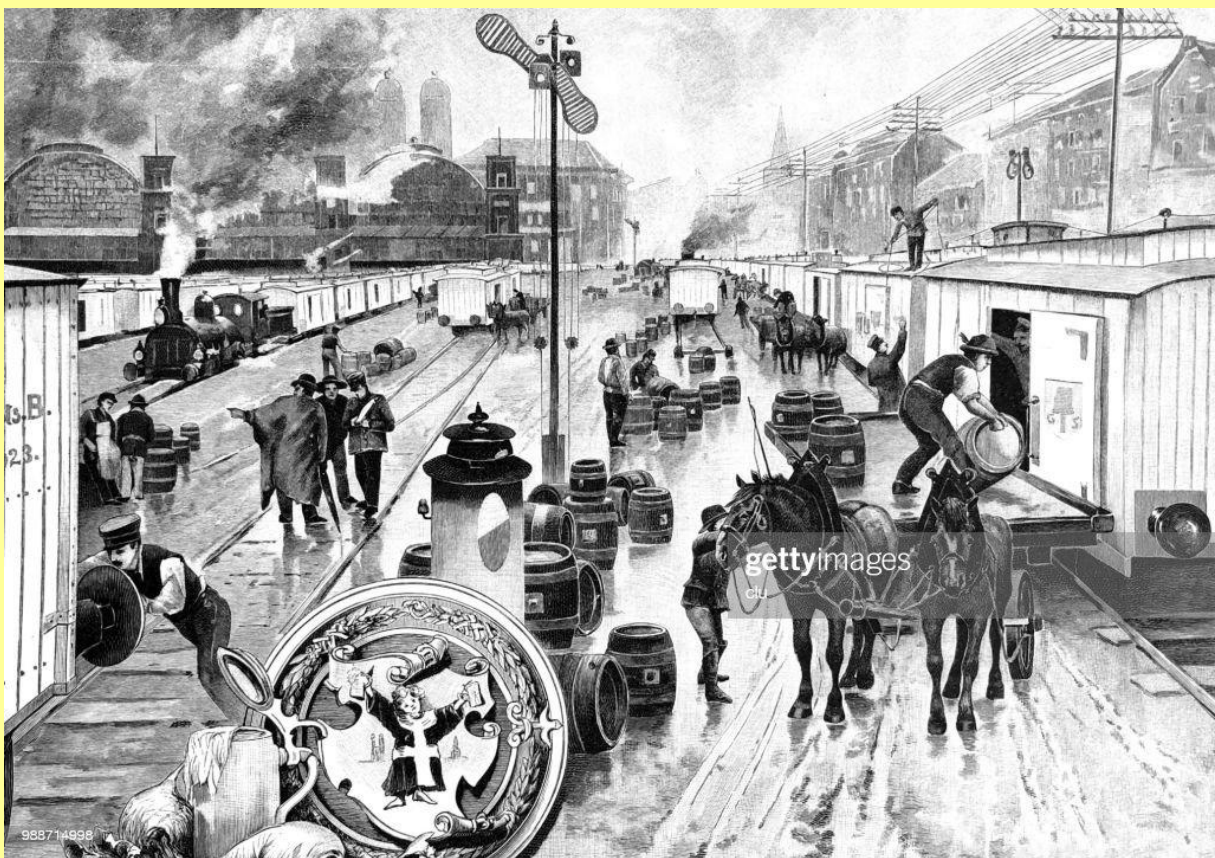
De Heer zegt in het boek *‘Kruis en Kroon’*, waar de volgende tekstpassage opvalt: *‘Wil je echter volstrekt kritisch te werk gaan, let dan eerst op de ordening van de elkaar opvolgende evangelisten volgens de Bijbel, en vergelijk die met de vier belangrijkste fasen die de mens doormaakt – van zijn uiterlijke geloof tot aan zijn meest innerlijke wedergeboorte. Deze ontwikkelingsgang begint voor de mens in de avond, dan wordt hij door de nacht beproefd, totdat de ochtendschemering aanbreekt en steeds helderder wordt, tot het licht van de eeuwige levensdag! Als je dat begrijpt, zul je spoedig tot klaarheid in jezelf komen.’*

Ooit kwam een merkwaardige droom weer helder voor de geest, een droom die jarenlang diepe indruk heeft achtergelaten – en op zielsniveau nog steeds voelbaar is. Het beeld ervan staat nog altijd levendig in het geheugen gegrift: Een inktzwarte nacht. Een verlaten Engels station met talloze lege perrons.

Her en der doemden blauwige, schimmige uniformen op – vermoedelijk personeel van de spoorwegen. Eén van hen werd aangesproken met de vraag naar de Oriënt-Expres. ‘O, dan moet u in die laatste trein stappen, helemaal achteraan,’ luidde het antwoord.

Te voet ging het verder, dwars over de talloze kriskras lopende spoorlijnen. Er stonden nauwelijks treinen. In het donker werd uiteindelijk de aangewezen wagon bereikt. Binnen hing een ontspannen sfeer, alsof het de jaren 1800 betrof.

Na vele nachtelijke uren, reizend richting het Oosten – de Oriënt – brak langzaam het licht door. En zo werd uiteindelijk het prachtige, zonnige Morgenland bereikt. Een gevoel van diepe vreugde en gelukzaligheid maakte zich van alles meester.

In het boek *'Kruis en Kroon'* springt een passage in het oog die als een zachte, innerlijke stem tot de ziel spreekt. Twee wezenlijke inzichten komen daarbij naar voren:

De geestelijke weg van de mens ontvouwt zich in drie heilige fasen – de avond, waarop het uiterlijke geloof zich terugtrekt als een bloem bij zonsondergang; de nacht, waarin de ziel wordt beproefd en in stilte rijpt; en tenslotte de morgen, wanneer het licht van de eeuwige dag zacht begint door te breken.

En daarnaast: de volgorde van de evangelisten – zoals ze in de Bijbel verschijnen – vormt geen toevallige reeks, maar een geestelijk getekende wegwijzer.

Wanneer men deze volgorde beschouwt – beginnend bij Mattheüs en eindigend bij Johannes – openbaart zich een innerlijk kompas. Het is alsof de Kruistocht van Jezus niet enkel een historisch gebeuren is, maar zich als een levend mysterie in het hart van de mens voltrekt.

Zo werd het een pelgrimstocht door het innerlijk landschap van de geest. En naarmate de zoektocht zich verdiepte, begon er zich een wonderbaarlijke dimensie te ontfouwen. De bewerker ontdekte, achter het ogenschijnlijk eenvoudige schrift, een bron van hemelse wijsheid – een fontein die ontspringt uit het hart van God. Deze ontmoeting bracht een heilige beroering teweeg: een trilling van herkenning in het diepste wezen.

Er kwam een weten dat niet uit het verstand voortkwam, maar uit het hart: De Bijbel – evenals de nieuwe openbaringen – zijn geen gewone boekwerken. Ze zijn spiegels van het goddelijke hart, vensters waardoor het eeuwige licht naar binnen schijnt, en een stem die de ziel roept op de weg naar huis.

De Heer wil ons vooraf een waarschuwing geven met de volgende woorden: "Mijn huis is geen wisselbank, en Mijn altaar geen markt! Wie Mij dient omwille van geld, dient Mij niet uit liefde. Zo'n dienst is Mij vreemd, en voor hem ben Ik een onbekende, omdat hij Mij niet uit liefde dient. Met hem heb Ik al afgerekend. Hoe kan hij een trouwe dienaar zijn, die de schatten van de Heer zonder toestemming als een dief voor lage prijzen verkoopt?!"

Judas Iskariot verkocht Mij voor dertig zilverlingen, zonder te weten wat er zou gebeuren; hij was verblind en ging verloren. Maar nu ben Ik gemarteld, gedood en weer opgestaan, en dat alles wordt voor een schamel bedrag aangeboden. O jullie schandelijke dieven en moordenaars, hoe kan Ik jullie vergelijken? Jullie, kinderen van de draak, addergebroed, slangengebroed! Zo dienen jullie Mij, zo tref Ik jullie aan?! -

Ik liet immers door Mijn geliefde Paulus zeggen, dat zij die het altaar dienen, ook van het altaar zullen leven, maar alleen door werken der liefde, die alles ten goede zullen doen keren. Maar jullie hebben geen werken der liefde; daarom zijn jullie rovers, dieven en sluipmoordenaars van het evangelie en van alle waarheid. Het loon zal in overeenstemming zijn met het werk! Liefde is niet te koop, maar kan alleen verkregen worden door wederliefde. Ik ben de liefde Zelf en enkel voor de prijs van wederliefde verkrijgbaar. Met Mijn liefde heb Ik jullie allen gekocht; daarom eis Ik wederliefde van jullie allen. Wie Mij dus dienen wil, laat hem Mij dienen uit liefde, waarin Ik voor hem aan het kruis ben gestorven; en wie tot Mij wil komen, laat hem komen in de liefde tot Mij, die aan het kruis voor hem bloedde." (Huishouding van God, deel 1, hfdst. 2:11)

<><><><><><><><>

In het Joodse jaar 3231 v. Chr. was het tien jaar vóór Adams dood, toen de Heer twee maanden lang onder Zijn kinderen in de Kaukasus verscheen. Hij leerde hen veel vaardigheden en nam verschillende verschijningen aan onder de persoonsnamen: Asmahael, Emanuel, Abba en Abedam. **Op dat moment zag Adam zijn Schepper voor het eerst in menselijke vorm op aarde.** Garbiel en Besediel, zonen van Seth, leerden de letters en de Schrift (Huish. God, deel 2, hoofdstuk 97:4 e.v.) en diens uitdrukkingen volgens de leer der overeenstemmingen.

Dit is hoe jij, Garbiel, het hele verhaal van de oerscheping van de geesten moet vastleggen, vervolgens de schepping van de zichtbare dingen en al Mijn liefdevolle en grote barmhartigheden, tot het laatste punt in de tijd van Mijn huidige aanwezigheid onder jullie. (Huish. v. God, deel 2, hoofdstuk 97:13) En Besediel zou, met hulp van Henoch, moeten rapporteren over de versluierde toekomst.

De Bijbel beschrijft het Paasgebeuren volledig in de hoofdstukken 22-24 van Mattheüs, in Marcus 14, 15 en 16, in Lukas 22, 23 en 24, en in Johannes 13, 18, 19 en 20. Johannes legt vooral de nadruk op het geestelijke, gaat dieper in op de geestelijke betekenis, terwijl de andere evangelisten voornamelijk de historische gebeurtenissen beschrijven.

<><><><><><><><>

Het geheim van de schepping

Voor de mens is het moeilijk te begrijpen wie God is, maar toch vinden we antwoorden op deze vraag. In de Bijbel, het Nieuwe Woord en ook via Jakob Lorber ontvangen we bepaalde aanwijzingen. God is tegelijkertijd de oneindige ruimte zelf. Hij vulde Zijn Geest overal in het oneindige heelal. Zo staat onder andere in de Bijbel: *'En Zijn Geest zweefde over de wateren! Zijn Geest was overal.'* Het universum is oneindig. We kunnen het niet volledig begrijpen, maar ruimte betekent vorm. En vorm kan alleen ontstaan uit de wil van de Goddelijke liefde.

We moeten eerst weten wat de Godheid eigenlijk is, hoe de schepping ooit tot 'ontwikkeling' is gekomen. Maar zo staat het in de *Huishouding van God*: *'God is niet alleen de oneindige ruimte, want deze oneindige ruimte moet toch ergens een middelpunt hebben?'* Daarop zei de eeuwige Liefde:

Wie oren heeft om te horen, laat hem horen en wie ogen heeft om te zien, laat hem zien; want zie, Ik wil jullie een zeer groot geheim onthullen, zodat je kunt zien wat jullie liefdevolle, heilige Vader je broederlijk van aangezicht tot aangezicht te aanschouwen en te genieten geeft. Want de kinderen moeten vanaf de eeuwigheid ingewijd zijn in het grote huishouden van hun Vader.

De Godheid was van eeuwigheid af aan de alle oneindigheid der oneindigheden doordringende kracht en was en is en zal eeuwig de oneindigheid Zelf zijn. In het midden van Haar diepte was Ik van eeuwigheid af aan de Liefde en het Leven Zelf in Haar; maar zie, Ik was blind als een embryo in zijn moeders lichaam! De Godheid schiep behagen in de Liefde en drong Zich geheel tegen Haar Liefde aan. En de Liefde kreeg het in Haar midden steeds warmer en warmer en massa's en massa's van de Godheid stuwden zich daarheen en alle machten en krachten stormden op Haar af.

En zie, er ontstond een luid ruisen, bruisen en woeden, en de Liefde werd verontrust en kwam van alle kanten onder druk, zodat de Liefde tot in haar binnenste begon te trillen! En de Liefde bespeurde het, en het ruisen werd tot een klank, de klank werd echter in de Liefde tot het Woord en dat Woord sprak: "Er zij Licht!" En de vlam van de ontbrande Liefde werd in Haar hart ontstoken en het werd licht in alle

ruimten van de oneindigheid.

En God zag de grote heerlijkheid van Zijn Liefde in Zich en de Liefde werd gesterkt met de kracht van de Godheid en zo verbond de Godheid Zich voor eeuwig met de Liefde en het Licht kwam uit de Warmte voort.

En zie, daar zag de Liefde in de Godheid alle heerlijkheden, aan wier aantal geen einde is en de Godheid zag hoe dit alles uit de Liefde in Haar overging en de Liefde zag in de Godheid Haar gedachten en vond daarin een groot welbehagen. Toen ontbrandde de Liefde opnieuw en de krachten van de Godheid ruisten om Haar heen en zie: de gedachten van de Liefde waren zelf Liefde en waren zonder tal.

Toen zag de Godheid Haar heerlijkheid en de Liefde voelde Haar macht. En toen sprak de Liefde in de Godheid: "Laat Ons die gedachten van heerlijkheid vasthouden en laten we hen naar buiten laten treden, zodat zij vrij worden en Ons gewaarworden en zien, zoals Wij hen gewaarwerden en zagen, nog voordat het Licht hun vormen bescheen." ¹

Toen ging het Woord in de Godheid over en Zij werd geheel en al Liefde. En zie, toen sprak de Godheid voor de eerste maal: "Er zij!" En een leger van geesten, wier aantal geen einde had, kwam uit God vrij en de Liefde zag Zichzelf tot in het oneindige vermenigvuldigd en zag volkomen Haar oneindige schoonheid.

Maar al die wezens waren nog niet levend en voelden nog niet en zagen nog niet; want zij waren nog buiten de Liefde in de Godheid gefixeerde vormen.

En de Liefde kreeg medelijden en Zij bewoog Zich en die bewegingen stegen in de Godheid omhoog en de Godheid gaf Haar gevangenen aan de Liefde en de Liefde doordrong alles. En zie, toen werden die vormen levend en zij keken verbaasd naar elkaar en warmden zich aan de vlammenstromen van de goddelijke Liefde en kregen daardoor zelfstandige beweeglijkheid en levendigheid! Maar zij kenden zichzelf nog niet.

Toen sprak de Liefde andermaal: "Laat Ons maken, dat zij zichzelf herkennen, zodat zij dan Mij en door Mij ook Jou erkennen kunnen!"

Toen steeg het Woord weer in de Godheid omhoog en in de Godheid weerklonk het Woord en dat Woord werd tot Wet en de Wet was de Liefde en die stroomde in allen over.

En zie, er werden er drie gevormd en uit hen kwamen er zeven. voort! En die drie waren gelijk aan de Liefde, het Licht en de Godheid.

Vervolgens spreekt de Heer over de eigenschappen van elk van de zeven geesten uit God, waarvan bijvoorbeeld de vijfde eigenschap is: *‘Niemand bedekke ooit zijn aangezicht voor de ander, waardoor de ander niet weet hoe Liefde is, - zodat jullie zullen zijn als de Liefde, die jullie deed geworden.’*

De huidige antichrist zijn bepaalde wereldleiders of wereldmachten die de mensheid overmoedig dwingen om gemaskeerd te leven, wat we bijvoorbeeld in de Islamitische

¹ De allergrootste wet is die van de LIEFDE. Daarboven bestaat geen andere wet!

landen aantreffen, waar vrouwen verplicht zijn hun gelaat te bedekken, behalve hun ogen.

De zesde en zevende eigenschap van de zeven geesten luiden: *‘Laat jullie innerlijk zijn zoals jullie uiterlijk, zodat er geen valse opwelling in jullie ontstaat en jullie te gronde gaan.. Laat jullie uiterlijk een getrouwe weerschijn zijn van jullie innerlijke spiegels, waarin de liefde van de Godheid Zichzelf aanschouwt; anders zal de innerlijke spiegel gebroken worden en jullie gedaante zal schrikwekkend worden.’*

En de zeven waren gelijk aan de zeven geesten van God. Om deze grote geesten respect af te dwingen donderde de Godheid in de oneindige ruimten de overtreders een vreselijk strafgericht toe.

‘En zo werd hen geboden de Godheid in de allergrootste vrees te aanbidden en werd hen geboden de Liefde lief te hebben. En zij werden in de grootste vrijheid geplaatst en konden doen wat zij wilden en niets zal hen hinderen in hun vrijheid tot de tijd dat zij zichzelf herkend zullen hebben in hun vrijheid en hun deemoed, zodat de Wet hun eigen wordt en ze dan volkomen vrij zullen worden.

Pas toen herkenden zij in zich hun grote macht en hun alles overstralende heerlijkheid en majesteit en in de hoogste van de drie, die aan het Licht van de Godheid gelijk was, ontstak de begeerte om de Godheid geheel te overheersen. Door hem ontvlamde een groot deel van de geesten die uit hem voortkwamen; en door hen ontstak ook de Godheid in woede, evenals de twee lagere van de drie geesten en Zij slingerde de boze troep in het diepste der diepten van Haar toorn.

En de twee en die uit hen voortkwamen en de zeven, wier getal goed was, werden in de trouw van hun deemoed bevonden en zij werden in de kring van de macht van God opgenomen; en de Liefde zag dat zij rein waren bevonden en verheugde Zich over hun voltooiing. En zie, de liefdeskracht van de Godheid steeg op en de Godheid bewoog Zich en zij die geschapen waren namen de beweging van de Godheid waar, en de Godheid bewoog Zich naar Haar Liefde toe en de ogen van de geschapenen werden geopend en zij zagen de eeuwige Liefde voor de eerste maal.

Toen verwonderden zich de legers der tallozen en een groot gejubel steeg op en er heerste een grote vreugde onder hen; want zij zagen de macht van de Liefde in God en ze zagen de liefde in zich en ook de kracht die hen voortgebracht had, en zij werden zichzelf bewust en herkenden de Liefde en herkenden God.

Nu bewoog de Godheid Zich en de geschapenen vreesden voor de Godheid, en de Liefde zag hun vrees en zag dat hun vrees terecht was, en de vrees werd hen tot gehoorzaamheid, en de gehoorzaamheid was de deemoed, en de deemoed was hun liefde, en de liefde werd hun wet, en de wet hun eeuwige vrijheid, en de vrijheid werd hun leven, en het leven hun eeuwige zaligheid.

En nu spreekt de Liefde² iets zeer groots, iets dat al het geschapene aangaat:

Zie nu, de eeuwige Liefde sprak tot hen en zij verstonden het woord! Toen werden hun tongen losgemaakt en het eerste woord dat over hun lippen kwam, was Liefde. En de klank van hun spraak beviel de Godheid; en de Godheid werd ontroerd door de Liefde, en de ontroering kreeg vorm in de

² De Liefde zetelt in het hart van de Godheid.

geschapenen, en de vorm werd tot een klank, en de klank was het tweede woord en luidde - GOD.

En pas nu waren de geschapenen vervolmaakt. En de Liefde³ sprak tot de geschapenen:

"De Eerste onder jullie ging verloren (Luzifer); daarom neem Ik zijn plaats in⁴ en zal eeuwig onder jullie zijn!"

Toen maakten hun tongen zich opnieuw los en hun knieën bogen zich en zij aanbaden de Liefde. **Zie nu wat de Liefde allemaal verder deed, en God in de Liefde, en de Liefde in God!** - En de Liefde betreurde de verlorenen; maar de Godheid begon te trillen van toorn en in alle ruimten van de oneindigheid van God werd een sterk gedonder vernomen. En het gedonder drong door tot in het innerlijk van de eeuwige Liefde, en alleen de Liefde verstond de donder van de Godheid en de donder werd in Haar tot woord en sprak: "Alle macht zal aan Jou ondergeschikt zijn; handel naar Je eigen goeddunken, spreek "ER ZIJ!" en er zal zijn!"

En zie, de Liefde werd ontroerd tot in haar binnenste en de eerste traan vloeyde uit het oog van de eeuwige Liefde, en deze traan vloeyde uit het hart van de Godheid en heette en heet en zal eeuwig heten: **ERBARMING**.

Deze traan werd tot grote wateren, en de wateren stortten zich uit in alle ruimten van de oneindigheid en stortten zich uit in het diepste aller diepten van de toorn van de Godheid en temperden het vuur van Gods toorn.

En zie, Gods geest in Zijn kracht ruiste zacht over de wateren van de erbarming en de wateren deelden zich. En God sprak vanuit Zijn liefde, en Zijn liefde werd het Woord, en het Woord steeg op uit de diepste diepten en zweefde over de wateren, en de wateren werden gescheiden als dauwdruppels en werden verdeeld in alle ruimten van de oneindigheid in grote en in kleine overeenkomstig het getal van de verlorenen, dat geen einde neemt.

En zie, de laatste druppel die overbleef, was het meest innerlijke van de wateren en was het meest innerlijke van de erbarming; en die werd niet gedeeld, maar bleef daar waar hij was overgebleven en werd tot middelpunt⁵ bestemd en tot schouwtoneel voor de grootste daden van de eeuwige Liefde.

En zie nu: van deze laatste druppel werd de aarde geschapen, die jij en je broeders bewonen! En van de andere druppels werden allerlei soorten zonnen, aarden en manen geschapen, wier aantal geen einde heeft; en zie, zo ontstonden de hemel⁶, die je ziet met zijn sterren, de zon, de maan en de aarde, die je ziet met de zeeën en het vaste land!

En zie nu verder en sla je ogen op en je zult de wonderen van de eeuwige Liefde begrijpen! Altijd zie je de luister van de zon, het licht van de maan en het geschitter en geflonker van de sterren in hun veelvuldige constellaties, die jullie sterrenbeelden noemen; je ziet ook de meest verschillende formaties in alle drie de rijken van de natuurlijke aarde; maar tot nu toe heeft nog niemand doorgrond en goed begrepen wat de glans van de zon is en vanwaar deze komt en hoe die aan haar werd verleend, en het lichten van de maan en het geschitter van de sterren en hun geflonker en hun veelvuldige constellaties, en alle vormgevingen op de aarde.

³ Let wel, de Liefde en de Godheid zijn hetzelfde!

⁴ Hier spreekt de Godheid over Luzifer in de mannelijke vorm, hoewel Luzifer als eerste hoge geest een vrouw was!

⁵ Hier lijkt het alsof de Middellandse Zee hiermee word bedoeld.

⁶ Met hemel als de hemellucht en daarboven de firmamenten.

Want zie, Mijn kinderen moeten in alles ingewijd worden wat hun heilige, liefdevolle Vader allemaal voor mooie dingen heeft te geven aan Zijn kinderen die Hem herkennen en die Hem alleen boven alles liefhebben en ook elkaar liefhebben vanwege de liefde voor hun Vader.

Nu zie: toen al de zonnen met hun aarden door de macht van de erbarmende liefde van de eeuwige en oneindige God ontstonden, hadden zij nog geen luister, geen schijnsel, geen geschitter en geen geflonker, want er heerste nog diepe nacht op de ontstane zonnen en aarden en manen; maar in het centrum van de zonnen liet de eeuwige Liefde een kleine genadevonk zinken en deze vonk doorgloeide sneller dan een krachtige bliksemflits de duistere massa's en zie, zij verlichtten de aarden met grote luister, zoals zij ze op dit uur nog verlichten en zullen blijven verlichten, zolang de genadevonk niet aan hen onttrokken wordt.

30. En zie, toen glansden ook de aarden en de manen en die werden in het juiste aantal over de zonnen verdeeld, en de Liefde beademde ze met de kracht en de macht van de Godheid en zie, het licht op de zonnen schitterde, de zeeën van de aarden golfd en wervelden in hun stromingen, en de luchten en winden dreven en woeien over de aarden zoals Gods geest over de wateren van de erbarming zweefde! En de manen verhieven zich vol macht boven hun aarden, aan wie zij gegeven waren als een vrucht aan een boom, en zij begonnen er in grote kringen omheen te cirkelen als vaste begeleiders van hun ontstaansbron; en waar er vele waren, werden zij in vaste banen verenigd ten teken van de liefde van de kinderen, die onafgewend het aangezicht van hun Vader moeten aanschouwen zoals de manen hun aarden, zodat zij vanwege hun onsamenvangende gesteldheid niet uit hun banen gerukt en daardoor vernietigd worden.

31. Want zie, de manen zijn niet vast, maar zeer onsamenvangend en zijn als het schuim van de zee, wanneer dat vaster en meer gedegen wordt, en zij zijn kaal en zonder water; en de lucht van de aarde is daar als het water van de aarden en de lucht gelijk aan de ether tussen zonnen en aarden. En zij (de manen) zijn bestemd om de aan werelds genot verslaafden op te nemen en om de geesten van de materie op te vangen en hun bestendigheid te beproeven en ze rijp te maken voor het ontvangen van de genade.

32. Het vaste deel van de aarden is het door de erbarming getemperde deel van de toorn van de Godheid en het omsluit de verdwaalde geesten met stevige banden tot aan de voor hun onbewuste verlossing bepaalde tijd waarin zij dan verblijven in een mildere, maar toch steeds voor hen voldoende vaste materie, en wel afzonderlijk gebonden. Daaruit kunnen zij dan pas door de eeuwige Liefde opgewekt wederom tevoorschijn komen. De zeeën en wateren zijn vol van hen, opdat zij gedeemoedigd zullen worden en de lucht is vol van hen, opdat zij gelouterd zullen worden. En de vorm voor allen is de eeuwige liefde; maar de toorn van de Godheid is slechts getemperd op de aarde, maar daarom niet opgeheven.

En sla vooral acht op het volgende: de genadevonk rust in het centrum van de zon en geeft door het toornvuur van de Godheid het licht aan de wereld.

Maar in het centrum van de aarde bevindt zich een toornvonk van Gods grimmigheid als een vuurspuwende draak en houdt de boze benden als stenen vast die eerst door het water van de erbarming week gemaakt moeten worden, als een van hen weer voor een tweede proef voor vrijheid en eeuwig leven zal worden ontbonden. En begrijp nu het geheim van jouw wezen en verbaas je over de grote liefde van de eeuwige Macht; hoe dikwijls reeds heeft Zij jou opnieuw geboren laten worden, om jou, die verloren was, weer voor het eeuwige leven, voor de vrijheid, voor de wet, voor de liefde en voor

het licht en voor het aanschouwen van Haar aangezicht te winnen; en zie, dit alles wil Ik jou en daardoor ook vele anderen bekend maken en het je laten beseffen, zodat jullie toch eindelijk eens zullen inzien, hoe uitermate goed de eeuwige Liefde moet zijn om, niet aflatend, zo veel groots en wonderbaarlijks voor jullie, ongehoorzamen, te doen en te dulden!

Zie, aldus is de beweging aan de aarden om hun zonnen en om hun middelpunt door de ademtocht van de erbarmende liefde gegeven als teken, dat de kinderen al hun daden zullen richten naar de beweging van de aarden om de zonnen en van de manen om hun aarden, en dan zullen de zwakken zijn als de manen en zullen de sterken zijn als de aarde en zullen de wedergeborenen zijn als de zon. En de zwakken zullen de kracht van de liefde, die ze nimmer laat vallen, doorschouwen wanneer zij zich evenals de manen onafgebroken naar het aangezicht van de liefde wenden en deze in alle richtingen in kleine banen omcirkelen, maar toch ook door haar kracht in de grote baan worden meegetrokken. En de sterken zullen zijn als de aarde, zelfstandig draaiend, om voortdurend bereid te zijn voor de ontvangst van het licht en de warmte uit de genade van de liefde, die doorlicht en verwarmend verlevendigt door de kracht die in haar is, opdat zij vruchten van allerlei aard uit de werken van de liefde mogen voortbrengen, waaraan de zwakken zich mogen verzadigen en de geborenen zich mogen versterken en de wedergeborenen zich mogen verlustigen. En de wedergeborenen uit de wateren van de erbarmende Liefde, waarin de genade volmaakt is, zullen zijn als de zon en hun licht zal overal schijnen, en hun warmte zal de zwakken verlevendigen en zal de sterken bevruchten tot voedsel voor de zwakken, zodat er één gemeenschap zal zijn van kinderen van een en dezelfde Vader.

En zie, je moet nog dieper schouwen, hoe en waarom Ik alles zo geregeld heb! Zie, de maan heeft vlekken en vele donkere plekken en de aarde heeft koude, maar vaste polen en heeft hoge bergen en heeft diepe dalen en heeft bronnen, beken, rivieren, stromen, zeeën en kleine en grote meren; en de zon heeft vlekken, grote en kleine. Nu zie, dit alles zijn uitwerkingen van de liefde en van de genade, ofwel van de daarmee overeenkomende warmte en van het licht, hetgeen allemaal de eeuwige Liefde is en de macht van de Godheid door Haar.

Kijk daarom naar de zwakken en naar de maan, hoe zij op elkaar lijken en haar wezen wordt je verklaard; overdenk al het doen en laten van de sterken en voor je ogen zal de aarde ontsluitend liggen; en van de ene pool tot aan de andere moet de onbeweeglijke rust van de geest in de liefde tot de liefde aanwezig zijn, zodat alles wat de geest omringt in een vaste ordening kan bewegen en daardoor voor het gemeenschappelijke doel van de eeuwige instandhouding bezig kan zijn. Want zie, alles hangt van rust af; zonder deze kan niets bereikt worden en wie niet is als de polen van de aarde, die dringt niet door tot in zijn binnenste, zoals de verbindingslijn tussen de polen het middelpunt van de aarde doorsnijdt.

En je liefde moet koud zijn als het ijs op de polen, zodat je in staat bent alle warmte van de goddelijke liefde op te nemen. Want zie, wat warm is, is niet geschikt voor het opnemen van warmte; maar wat koud is in zijn rust, dat is in staat warmte in overvloed op te nemen en het uit te laten stromen in alle delen van het leven. Want zie, wie de warmte, die Gods liefde is, in zich opneemt en die in zich vasthoudt en haar niet verder laat stromen, is een vrek en zijn binnenste zal opgelost worden en hij zal zichzelf vernietigen als het ijs bij het vuur; wie haar echter ontvangt zoals de polen en haar meteen weer doorgeeft aan allen die dichtbij en veraf zijn, bij hem is de goddelijke liefde op de juiste plaats en hij beantwoordt aan de wil van de grote en heilige Gever.

Deze liefde zal vele vruchten voortbrengen en zal zich verheffen tot het licht van de genade en zal met onafgewende blik de onmetelijke diepten van de Godheid zien net als de polen, die in de oneindige

ruimten van de scheppingen van Gods liefde kijken en met wijd open ogen de tedere stralen in zich opzuigen uit alle niet te meten oneindige ruimten, waarin de talloze wezens van de erbarming rondcirkelen, ieder op zijn eigen wijze, en daardoor van verrukking en zalige vreugde in hun liefde tot de liefde en voor de liefde ontbranden en als een zon zelf lichtend worden zoals het licht van de polen van de aarde.

Dus, wie standvastig blijft in het midden van de liefde van het herkennen wat de genade is, diens lendenen zullen gloeien van liefde uit God zoals de evenaar van de aarde, en zijn ogen zullen door dat besef lichten als de polen, en zijn armen zullen zich bewegen als de rivieren, beken en bronnen, en de daden zullen toestromen naar de zeeën van de goddelijke erbarming, die gezouten zijn met genade en met de kennis van de eeuwige liefde en het eeuwige leven.

<><><><><><><><>

God was eerst een onpersoonlijk Wezen

Één van de vele andere leerlingen (Zorel) van Jezus gaf getuigenis over de Heer. Hij zei: *‘God Zelf is de hoogste en meest volmaakte, eeuwige Oermens uit Zichzelf. Dat wil zeggen, deze Mens is in wezen een vuur, waarvan het gevoel liefde is; een licht, waarvan het gevoel verstand en wijsheid is; en een warmte waarvan het gevoel het leven zelf is in het volste bewustzijn van Zichzelf. Als het vuur heviger wordt, wordt het licht ook intenser en de alles scheppende warmte ook heviger, zodat deze tenslotte ver naar buiten uitstraalt. Deze straling is zelf licht, heeft de warmte reeds in zich, en deze warmte heeft ver weg dezelfde uitwerking als in zichzelf. Het geschapene neemt steeds meer licht en warmte op, het verlicht en verwarmt zo steeds verder en verder en werkt daar waar het komt. En zo plant zich alles eeuwig verder voort uit het oervuur, het oerlicht en uit de oerwarmte en vult steeds verder en steeds meer de oneindige scheppingsruimte.’* (GJE4-56:1)

God was, alvorens Hij als Jezus (de Zooneigenschap van de Vader) in een lichaam incarneerde, een onpersoonlijker Wezen. Daarom kon ook niemand Hem zien, maar slechts voelen.

‘God was, voordat de inkleding in het vlees als Jezus plaatsvond, onpersoonlijk. (Voor Zijn menswording in Jezus woonde God in een ontoegankelijk licht en was voor geen enkel geschapen wezen zichtbaar. Zelfs de meest reine engelgeesten konden de Godheid nooit anders zien dan als een zon (Die geistige Sonne, dee12/13:7). In Zichzelf en op Zichzelf is God echter van eeuwigheid af aan een mens (Het grote Johannes evangelie, deel 6/88:3) naar wiens evenbeeld de mens door Hem geschapen werd. (Genesis 1 :27. De Huishouding van God, deel 2/139:20 en 138:26. Aarde en maan 54:9. Het grote Johannes evangelie, deel 1/1:13-16; 2/144:4; 4/88:7; 5/70:3; 6/135:1 en 230:6; 7/121:3 en 219:11; 8/24:6; 9/58:7))

Daarom kon ook niemand Hem aanschouwen, maar alleen Zijn Wezen voelen, dat zich natuurlijk alleen maar als Licht merkbaar kon maken, omdat God in Zichzelf puur licht is, dat zijn stralen uitzendt. Maar waar licht is, is het overal; het doorstroomt alles en wekt alles tot leven. De onpersoonlijkheid van God veronderstelt echter niet één punt van uitstraling, zoals vanuit een zon, maar een zee van licht, waarin geen concentratie is. Diegenen die geestelijk tot het goddelijke Wezen doordrongen, konden het goddelijke Wezen dus ook niet anders gewaarworden dan als een leven in het licht, het zweven en

rusten in het licht, het wensloze één worden met het licht. Toen nu de mens Jezus de personificatie van God werd, was het ervaren van de Godheid voor degene die Haar naderde, heel anders -eenvoudig het naderen van de ene mens tot de andere. Derhalve hebben de oude zieners gelijk; maar de nieuwere, die na Mij leefden, hebben eveneens gelijk.' (GJE11-75:9)

In een ander deel van de geschriften van Jakob Lorber vinden we soortgelijke bewoordingen. Niemand kon Hem aanschouwen, zelfs de engelen niet, noch de aartsvaders. Dit werd pas mogelijk toen Jezus op aarde kwam. Hij werd niet zomaar door Mozes beschreven, zodat er geen beeltenis van Hem gemaakt zou worden. *'Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. Gij zult u geen gesneden beeld maken, noch enige gelijkenis van hetgeen boven in de hemel is, noch van hetgeen onder op de aarde is, noch van hetgeen in de wateren onder de aarde is.'* (Exod. 20:3,4)

Toen de Heer Zelf op aarde kwam, was het toegestaan een beeld van Hem te vormen. Tegen een zekere Roclus zei Jezus: *'Kun je je echter van God geen voorstelling maken die je voldoening schenkt, kijk dan naar Mij, dan heb je ook die voor eeuwig geldende en blijvende vorm voor je, de enige vorm waaronder jij je jouw God en Schepper voor kunt stellen! Want God is ook een Mens, maar de eeuwig meest volmaakte in en door Zichzelf! Als je Mij ziet, zie je ook alles!'*

Want, zoals het in het boek 'De Geestelijke Zon' staat: *'Stoor je niet aan de tekst waar staat: 'De Vader is groter dan de Zoon', want dat betekent dat de liefde als de Vader in Zich het grondwezen van God is, en uit haar komt eeuwig het licht voort en de eeuwig machtige Geest.'* (Geestelijke Zon, deel 1, hfdst. 74:17)

De Heer zegt dat de wereld ons zal haten, omdat we niet van haar zijn, omdat wij andere niet-wereldse principes aanhangen. We zullen steeds getroost worden door de geest van de Vader. Want hoewel we slechts een kort leven hebben, krijgen we als beloning voor ons trouw volharden een groot, lang en eeuwig hemels genot in het vooruitzicht. Het was Jezus die Zijn leven gaf om de mensheid van het geestelijke verderf te redden. Dit omvat een groot geheim, en we zullen hier verder op ingaan. Volgens de Bijbel werd de mens naar Gods beeld geschapen! Gen. 1:5⁷ Als God geen persoon is, hoe zou Hij dan kunnen praten? Wat is Hij dan, een onbekende kracht en macht? Wie is God? Als God geen persoon is, waarom kan Hij zich dan wel manifesteren in een taal? Dat is het Woord, de manifestatie van God! Want Zijn Woord is Zijn manifestatie!

Noemen en zeggen hebben een klank. Spreken, zeggen of (be)noemen is dus geluid. Het woord is afgeleid van het Latijn. Het woord persoon komt uit per-sona, d.w.z. SONA = klank en 'per' of 'par' betekent 'door'. Een persoon is iemand die 'doorklinkt'. Het Woord van God klinkt door tot in onze harten. De Joden zingen niet zomaar de Thora. God is de MENS met grote hoofdletters, zoals het complete UNIVERSUM als het ware op een mens lijkt. Uit deze grootste ENIGSTE hoofdMENS, Schepper van alles, hebben wij als gelijkenis onze geestelijke afstamming. Diverse profeten hebben de Heer beschreven als de **MENSENGOD**.

Overduidelijk is het dat God niet alleen de ALLERHEILIGSTE GEEST is, maar ook IEMAND die de macht heeft om te spreken als GODDELIJK PERSOON. Hij is het

⁷ Noemen en zeggen in het Hebreeuws hebben hetzelfde woord. God benoemt de dingen.

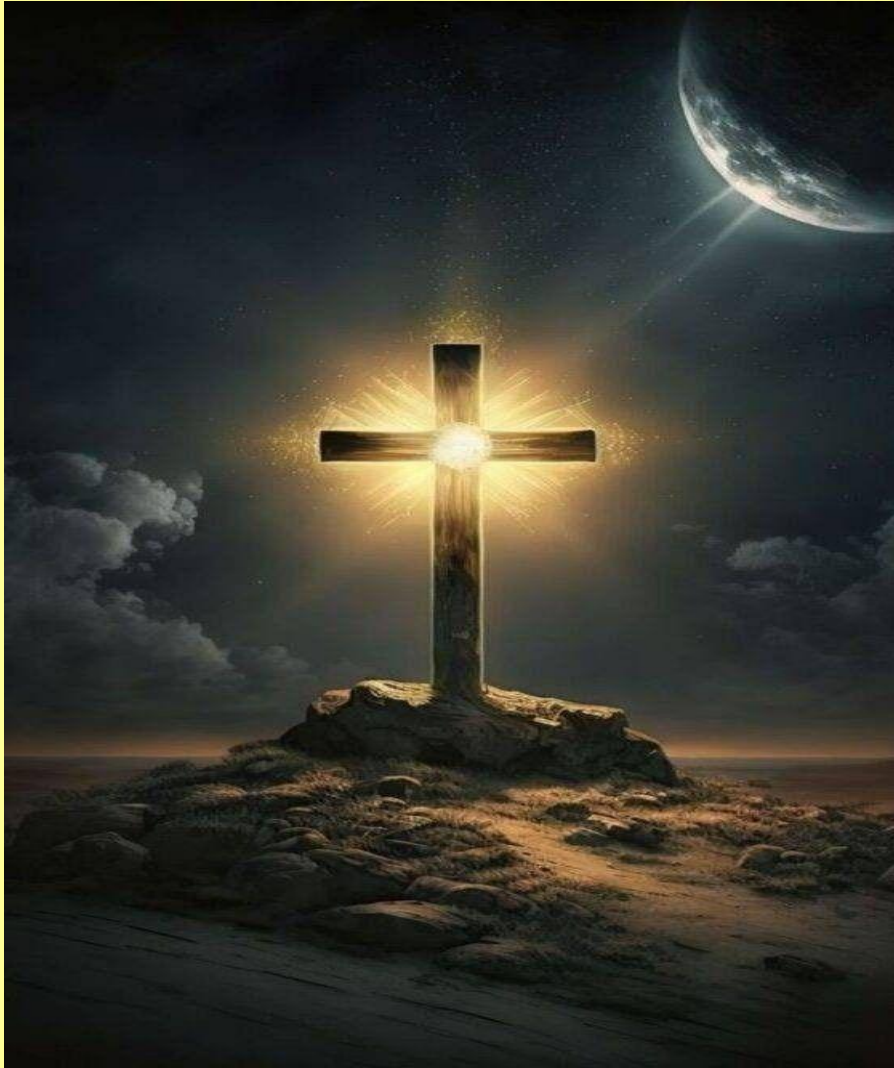
allerhoogste WEZEN zelf. Hij is als HEILAND op de aarde gekomen, zichtbaar verenigd als een persoon!

Jezus Zelf is dus God! Waarom zou Hij persoonlijk op aarde gekomen zijn als de Messias? Petrus getuigde: *'Heer, Gij zijt Gods Geest in de Persoon Zelf!'* We verlangen er zo naar om een gelijkenis met God te hebben. ADAM betekent 'Ik gelijk op' = 1-4-40. Ik lijk op God! Ik ben gelijk aan Hem. God noemt hem zo. Onze persoonlijkheid komt van God. De mens is naar het beeld en de gelijkenis van God geschapen. Daarom is God een Persoon.

De mens is goddelijk, maar dan met kleine letters! Zelfs Jozef van Maria, die volgens sommige tradities op 99-jarige leeftijd in de armen van zijn Meester Jezus stierf, zag Hem in de liefdevolle glorie stralen als God de Vader, en mocht zo een aangename dood sterven. (Jezus was toen vermoedelijk al 29,5 jaar oud, en ongeveer een half jaar later begon Hij met Zijn leermissie!) Volgens het boek *Aarde en Maan*, door Jakob Lorber, bezit de menselijke geest een vonk van Gods Liefde in zijn hart. In deze tekst verklaart de Heer: *'De Geest is in zich weliswaar geen vorm, maar hij is juist dat wezen dat de vorm schept; pas wanneer de vormen zijn geschapen, kan hij in zulke gecreëerde vormen als VORM zelf werkend optreden.'* (hfdst. 52:9)

<><><><><><><><>

De betekenis van de kruisdood

De kruisdood van Jezus markeert de diepste en meest ingrijpende afdaling in de gebondenheid van de materie, een moment waarin de werkelijkheid van het menselijke lijden en de scheiding van God op een onmiskenbare manier zichtbaar wordt. Het is een overgang die de mensheid in staat stelt om op een vernieuwde manier met God te communiceren – niet langer van ver weg, maar als een broeder, dichtbij. Nadat Jezus uit de dood is opgestaan, spreekt Hij tot de vrouwen: ‘Ga heen en zeg het Mijn broeders!’ Deze woorden zijn een krachtige uitdrukking van de nieuwe verbondenheid die door Zijn lijden en sterven mogelijk is geworden. Ze tonen de onmetelijke waarde van de kruisiging, die niet alleen als symbolisch offer geldt, maar als het werkelijke moment waarop de hemel en de aarde, God en mens, met elkaar worden verzoend.

De kruisiging van Jezus wordt daarom niet alleen een historisch feit, maar een moment dat onlosmakelijk verbonden is met Pasen, de tijd van Zijn opstanding. Dit herdenken we niet enkel op een uiterlijke wijze, door rituelen en tradities, maar vooral op een innerlijke, spirituele manier. Jezus wijst ons in deze context op het belang van een diepere, geestelijke beleving wanneer Hij zegt: ‘Wie Mij wil liefhebben en wil aanbidden, moet Mij in geest en waarheid⁸ aanbidden!’ Hij benadrukt dat het niet

⁸ *Waarheid betekent hier ‘rechtschapenheid’.*

gaat om uiterlijke vormen, maar om een vernieuwde innerlijke relatie met Hem, die ons als het ware doordrenkt met de kracht van Zijn offer.

Jezus werd geboren in Bethlehem, een plaats die niet alleen geografisch op 765 meter boven zeeniveau ligt, maar ook diep symbolisch geladen is. De Joodse overlevering spreekt van Zijn geboorte aan het 'einde der wereld', een plek die aan de rand van het bekende ligt. In de Hebreeuwse getallenmystiek komt het getal 400 naar voren als symbool voor de uiterste grens van de materie. Dit is zichtbaar in de getalswaarde van Bethlehem (BithLChM), waarvan de som van de letters 490 is, wat 'huis van broden' betekent. Deze getalswaarde duidt op een grens die door de 'velden van Moab' wordt bepaald. Moab, met een getalswaarde van 49, verwijst naar de laatste verschijning op de weg naar de zevende dag – een symboliek die de band tussen tijd en eeuwigheid weergeeft. De zeven dagen van de schepping en de zevende dag van rust (de sabbat) staan centraal in deze symboliek.

Wat hebben de velden van Moab⁹ te maken met Bethlehem? De velden van Moab vertegenwoordigen de ultieme grens in de reis naar de zevende dag – een moment van voltooiing en rust. De getalswaarde van Moab (49, oftewel 7x7) is symbolisch verbonden met de getalswaarde van Bethlehem (490, oftewel 7x70), wat verwijst naar het volledige vervullen van de tijd. Jezus werd geboren op de zevende dag, en dit valt altijd op een zondag, wat in de christelijke traditie de dag van Zijn opstanding markeert. Zo zien we hoe Zijn geboorte en Zijn opstanding met elkaar verweven zijn in een diepe kosmische betekenis die onze eigen geestelijke reis weerspiegelt.

⁹ Num.22:13.

In deze mystieke verbondenheid van Zijn geboorte en kruisiging vinden we het hart van het christelijk geloof: het lijden, de verzoening en de opstanding. Ze verbinden ons niet alleen met het offer van Jezus, maar ook met Zijn overwinning over de materie en de dood. Zijn opstanding is het begin van een nieuw leven voor allen die in Hem geloven, een leven dat wordt gedragen door de kracht van Zijn genade en de voortdurende aanwezigheid van God in ons midden.

Jezus werd geboren aan de uiterste rand van de materie, op de grens van wat het menselijke bestaan kan bevatten. Verder dan dit kon de materie niet reiken. Het is onze aarde, de derde planeet van de zon, die de plaats was van Zijn geboorte. Dit was de wereld waar het Messiaanse geslacht zijn oorsprong vond. Ruth, afkomstig uit Moab, speelde een belangrijke rol in de genealogie van de Verlosser, die uit het koninklijke geslacht van David voortkwam. David zelf is het zevende geslacht, en uit Bethlehem, de stad van David, kwam de Koning voort. Het is geen toevalligheid dat Jezus op 7 januari geboren werd; deze datum markeert het begin van iets diepgaands en heiligs, een nieuw tijdperk in de geschiedenis van de mensheid.

Na de aankomst van Jozef en Maria in Bethlehem werd de Verlosser geboren, precies daar waar de redding van de mensheid zou beginnen. Bethlehem is de plaats waar de tarwe tot brood werd – niet zomaar brood, maar het symbool van het lichaam van de Heer. De naam Bethlehem zelf is verbonden met het concept van 'brood', en in de Bijbel noemt Jezus Zichzelf het 'Brood des Levens'. Dit brood is geen gewoon voedsel, maar het levende teken van Zijn lichaam.

Jezus sprak niet simpelweg over het eten van Zijn brood, maar over het eten van Zijn lichaam. Dit was de boodschap die Hij overbracht in de synagoge van Kapernaum, zoals beschreven in Johannes 6:53-59. Het was geen letterlijke uitspraak, maar een diepe geestelijke waarheid, een uitnodiging om deel te nemen aan Zijn leven en offer. Bij het Heilige Avondmaal nemen wij deel aan Zijn lichaam, het 'Brood des Levens', en verbinden wij ons met het mysterie van Zijn incarnatie en verlossing, die voor ons het ultieme offer was.

Om de diepere betekenis van Pasen te begrijpen, is het zinvol terug te keren naar de oorsprong – naar het begin van deze heilige traditie. In het Evangelie van Matteüs, hoofdstukken 26 en 27, lezen we dat Jezus werd terechtgesteld op de veertiende dag van de maand Nisan, aan het einde van het Joodse Pascha – wat in onze tijdrekening ongeveer samenvalt met 14 april. Enkele uren later, bij het invallen van de nacht op 15 april, begon de grote uittocht van de Israëlieten uit Egypte. Dat was de eerste Paasnacht – het begin van de bevrijding, een nacht waarin geschiedenis werd geschreven.

De Schriften van het Oude Testament onthullen de diepe symboliek en betekenis van het Pascha: een feest van bevrijding, herinnering en verwachting. In de tijd van Jezus werd Pasen echter drie maanden later gevierd – een verschuiving die wijst op een overgang van uiterlijk ritueel naar innerlijke vervulling. (Exod. 12; GE1-12:7)

Een bijzondere scène speelt zich af wanneer Lazarus, vervuld van liefde, nieuwe wijn en brood brengt aan de tafel van de Heer. Jezus bevestigt dit gebaar met hemelse woorden, waarin Hij spreekt van de eeuwige betekenis ervan: *'Want het brood dat door jullie liefde voor Mij wordt gegeven, zal hetzelfde zijn als Mijn vlees, en de wijn hetzelfde als Mijn bloed, dat weldra voor velen vergoten zal worden.'* (GJE9-166:12, 8:40:2)

In het Evangelie van Lukas (Luk. 3:21–23) lezen we dat Jezus ongeveer dertig jaar oud was toen Hij werd gedoopt en Zijn openbare optreden begon. Deze periode duurde iets meer dan drie jaar. Jezus moet ongeveer 33 jaar en vijf maanden oud zijn geweest toen Hij stierf. Het is dus goed mogelijk dat Hij zo'n twaalfduizend 'dienstbare' dagen op aarde heeft geleefd – en daarbovenop nog 122 dagen extra.

Het Hebreeuwse woord voor Pasen, *Pèsach*, betekent letterlijk 'voorbijgaan' of 'overslaan'. Het is het eerste van de drie grote jaarlijkse feesten binnen het Joodse geloof en markeert een overgangsmoment van grote betekenis – een overgang naar een nieuwe bestaansorde, zoals die krachtig tot uitdrukking komt in de uittocht uit Egypte. Die overgang vindt plaats in de huiselijke sfeer, bij de maaltijd die in beslotenheid wordt gehouden. Wie deze maaltijd viert, wordt als het ware uit Egypte 'weggeleid' – levend en vrij. Wie haar niet kent of niet viert, blijft gevangen in Egypte en wordt getroffen door de engel van de dood. Je zou bijna zeggen: "die is het haasje!"

Het behoud van het leven wordt in het woord *Pèsach* zelf tot uitdrukking gebracht: het betekent ook 'overspringen'. De engel van God gaat voorbij aan de huizen waar de paasmaaltijd wordt gehouden, maar treft met de dood de huizen waar geen maaltijd plaatsvindt. Tot op de dag van vandaag leeft dit symbolisch voort in het folkloristische gebruik om tijdens Pasen een 'paashaas' te slachten en op te eten – een mogelijk onbewuste verwijzing naar dat oorspronkelijke 'overslaan' van de dood.

Het Paasfeest is veel meer dan een jaarlijkse herdenking; het is een diepgaande herinnering aan de bevrijding van de kinderen van Israël uit de slavernij in Egypte, een daad van goddelijke verlossing die de geschiedenis van het volk Israël voor altijd heeft veranderd. In de nacht van hun bevrijding sloeg de Engel van de Dood de eerstgeborenen van de Egyptenaren neer, maar Hij ging voorbij aan de huizen van de Israëlieten, die hun deurposten hadden gemerkt met het bloed van het Paaslam. Dit krachtige beeld van verlossing, zoals het wordt beschreven in Exodus 12, wordt in het christendom vervuld door het offer van Jezus. Hij werd gekruisigd tijdens hetzelfde feest van Pesach, en Zijn offer wordt gezien als het ultieme Paaslam, dat de zonden van de wereld wegneemt (1 Kor. 5:7-8).

Wat opvalt, is de heilige getalswaarde van de Hebreeuwse woorden voor brood (78) en wijn (70), die samen 148 vormen. Fascinerend genoeg komt de getalswaarde van 'Pesach' (Pasen) eveneens uit op 148. Dit getal verbindt de hemelse symboliek van het feest met de aardse werkelijkheid van lijden en bevrijding. De Hebreeuwse letter 'Tav' (v), de 22ste letter van het alfabet, staat niet alleen voor het kruisteken, maar symboliseert het lijden van de verdrukte mensheid. De waarde van deze letter is 400, wat verwijst naar langdurig lijden, een lijden dat zelfs het getal 40 omhelst – het getal van beproeving, zoals in het verhaal van Abraham en Isaak (Genesis 22). Het kruis zelf is meer dan een symbool van lijden; het vertegenwoordigt de tijd zelf, die zich uitstrekt over de gehele aarde, van het begin tot het einde.

In Leviticus 22:22 worden we gewaarschuwd voor onzuivere offers. Dit kan worden gezien als een waarschuwing voor de zuiverheid van het offer dat Jezus bracht. In Lucas 22:22 wordt het onvermijdelijke besluit genomen dat Jezus' lijden en kruisiging een noodzakelijk onderdeel zijn van Gods plan voor verlossing. Maar in Openbaring 22 wordt de belofte van eeuwige overwinning en het leven beschreven als een stroom van levend water – het ultieme symbool van de bevrijding die begon met de dood van het Paaslam en zich uitstrekt in de eeuwigheid.

Het Paasfeest is ook het feest van ongezuurde dingen, ter herinnering aan de bevrijding van de ziel uit de hel. Het is een tijd van zuivering en vernieuwing, waarin we worden uitgenodigd om het verleden achter ons te laten en in de vrijheid van Gods genade te stappen. Dit feest herinnert ons aan de kracht van het offer van de Heer en de bevrijding die we ontvangen door Hem, net zoals de Israëlieten zich losmaakten van de ongereinigde Egyptenaren. Het Paasfeest roept ons op om te leven in het licht van Christus' overwinning over de dood.

Dat de bevrijding heeft plaatsgevonden doordat de Heer de hel als juk heeft gedragen en Zijn Mens-zijn heeft verheerlijkt. Toen de Heer ten volle Zijn Menselijkheid had verheerlijkt, trok Hij het menselijke vanuit de moeder (Maria) tot Zich en trok Hij het Mens-zijn vanuit de Vader aan. Daarom was Hij niet langer de zoon van Maria, maar de Zoon van God, van wie Hij was uitgegaan. Toen de Heer in de wereld was en de worstelingen van alle verzoeken had overwonnen, heeft Hij alles in de orde hersteld.

Verder heeft Hij dit gedaan uit de Goddelijke liefde, om het menselijke geslacht te zaligen, en zo heeft Hij ook Zijn Menselijke aspect Goddelijk gemaakt. (SWEDENB-10830)

Anderzijds is het paasfeest een periode waarin de sikkel voor het eerst in het rechtopstaande koren wordt geslagen (Deut. 16:9).

In de joodse traditie wordt het Hooglied, behalve in de overgang van de zesde naar de zevende dag, op vrijdagavond tijdens Pasen gelezen, waarbij precies de zevende dag zijn intrede doet. De week van Pasen herinnert ons volgens Jezus aan twee feiten, want Jezus zegt daarover in de inleiding van het boek 'Kruis en Kroon':

'Ten eerste, aan het voorbeeld van Mijn nederigheid, zachtmoedigheid en alomvattende, alles vergevende Liefde; ten tweede aan het grote offer dat Ik als God in de gestalte van een mens voor jullie bracht, om jullie niet als dieren aan jullie hartstocht ten onder te laten gaan, maar om jullie geestelijke waardigheid te redden, zodat jullie overeenkomstig Mijn evenbeeld kunnen worden, waartoe Ik jullie geschapen heb!' Wat het eerste betreft, moet de vraag worden beantwoord: 'Hoe en in hoeverre hebben jullie Mijn voorbeeld nagevolgd, hoe hebben jullie je naastenliefde tegenover jullie medemensen bewezen, hoe hebben jullie blij gegeven van nederigheid, vergeving en liefde?'

Welnu, een ieder steekt de hand in eigen boezem en moet zich onderzoeken. En als hij zijn grootste zwakheden ontdekt, dan moet hij daaraan werken! Want als Ik al jullie zwakheden zou optellen, zouden jullie ervan verzekerd kunnen zijn dat het er slecht met jullie voorstaat. Niemand, zonder uitzondering, is dat wat hij zou moeten zijn of dat wat Ik van hem zou kunnen verlangen, nadat Ik jullie tot nu toe zoveel licht heb geschonken. Want overal zie Ik onverdraagzaamheid, verkeerde zendingsdrang, zinloze praatzucht en het vol leedvermaak onthullen van de fouten van anderen. Voorwaar, dat zijn geen eigenschappen die Mijn leerlingen waardig maken!' Tot zover dit citaat van de Heer.

Jezus hield Zijn intocht in Jeruzalem op een zaterdag (Sabbat), de tiende van de maand Nisan volgens de joodse jaartelling. In Exodus 12:6 wordt het 'Lam van God' apart gezet. De Heer had Israël duidelijk voorgeschreven dat het lam op de tiende van de maand afgezonderd moest worden en gedurende vier dagen in het gezin moest worden opgenomen, waarbij nauwlettend werd geobserveerd of het geen enkel gebrek had. Wij zouden zeggen: vier keer moet het offerlam gekeurd worden voordat het geofferd wordt.

Jezus werd als het ware ook vier keer 'gekeurd'. De eerste keuring vond plaats onder Annas. Een uur later volgde de tweede keuring door de hogepriester Kajafas en het voltallige Sanhedrin. De derde keuring geschiedde door Herodes, en de vierde en laatste keuring was door Pilatus. Bij geen van deze vier keren werd er schuld in Hem gevonden.

In Psalm 69, uitgesproken door David, vinden we een profetische getuigenis over de lijdende Heiland. Hier getuigde de Geest van Christus, die in de profeten en in David was (Hand. 2:30), van tevoren van Zijn lijden en de daaropvolgende heerlijkheid (1 Petr. 1:11). Psalm 69:22 zegt: *"Ja, zij hebben gal tot Mijn spijze gegeven, en in Mijn dorst hebben zij Mij edik te drinken gegeven"*¹⁰, zoals vervuld in het lijden van Jezus.

¹⁰ Jezus heeft gedurende 20 uren na het Paasmaal met de twaalf discipelen niets meer gegeten of gedronken! Jezus moet 6 lange uren aan het kruis gehangen hebben.

De Bijbel kent in het Oude Testament niet de uitdrukking 'opgehangen aan een kruis', maar wel: "gij zult hem aan het hout ophangen." Het getal 22 in de Bijbel wordt vaak gezien als een verwijzing naar het kruis, met name in verband met de lijdende Christus. Jezus werd, nadat Hij stierf, ook onmiddellijk begraven.

Het was kennelijk een traditie in het Midden-Oosten, waar de temperaturen vaak tot ongekende hoogtes oplopen. Een treffend voorbeeld hiervan vinden we in Handelingen 5, waarin het dramatische sterven en de begrafenis van Ananias wordt beschreven. Zijn vrouw Saffira was op dat moment niet aanwezig, maar kwam pas drie uur later binnen. Tot haar grote verbijstering hoorde zij toen dat haar man, die zo plotseling was overleden, niet alleen al was overleden, maar ook al was begraven! Het was een moment dat de snelheid van het leven in het Midden-Oosten liet zien, waar afscheid nemen soms sneller gaat dan je kunt begrijpen.

Psalm 2:2 spreekt al profetisch over de aankomende kruisiging van Jezus: "De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen gezamenlijk tegen de Heer en tegen de Gezalfde." Dit is geen verafgelegen gebeurtenis, maar een waarschuwing die klinkt als een dreigende samenzwering tegen het Heilige, een aankondiging van de ultieme beproeving die de Zoon van God zou moeten doormaken.

Dan is daar Hebrreeën 12:2, dat de stilte van het lijden doorbreekt met haastige kracht: "In het Hof van Gethsemané had Hij als een worm geworsteld in het stof, en

daar had de aarde Zijn bloed en zweet ingedronken, maar ook daar had het Vaders oog Hem aanschouwd en een Engel gezonden om Hem te versterken.” Wat een krachtig beeld: de Zoon van God, gebroken door de wereldlast, maar tegelijkertijd was er in Zijn diepste pijn ook de belofte van de glorieuze heerlijkheid die op Hem wachtte. Zijn lijden was niet zinloos – er was een vreugde die schuilde achter de donkere wolken van Zijn worsteling.

In dit alles wordt het Hebreeuwse woord voor kruis, *Tseleb* צלב, niet alleen gebruikt als een object, maar als een diep symbool van zowel strijd als overwinning. Het getal 122, de getalswaarde van *Tseleb*, benadrukt de diepere betekenis van het kruis in Gods reddingsplan. Jezus droeg de vloek voor ons allen – een vloek die Hij op Zich nam en, als teken en verzekering daarvan, aan het hout werd gehangen. In de Hebreeuwse Bijbel komt het woord ‘kruis’ zelf niet voor, maar wordt het gesymboliseerd door het woord ‘hout’ of ‘paal’. Het hout, dat aanvankelijk het symbool van lijden was, werd tegelijkertijd het middel van onze bevrijding, waardoor het een instrument van zowel vernedering als verheffing werd.

De volgende keer:

korte samenvattingen over de

Predikingen van de Heer, hfdst.29-42

De vermoedelijke publicatie
eerst op 15 juli 2025

Opnieuw iets goeds doen om bij te dragen aan nieuwe artikelen?

**Je kunt je gewaardeerde bijdrage overmaken naar het
onderstaande rekeningnummer:**

Opnieuw iets goeds doen om bij te dragen aan nieuwe artikelen?

Je kunt je gewaardeerde bijdrage overmaken naar het onderstaande rekeningnummer:

JLBI Gerard	Nordhorn
Volksbank	BLZ 280 699 56
Banknummer	101 840 2300
IBAN	DE 83 280 699 56 101 840 2300
SWIFT-BIC	GENODEF1NEV

Stand Bank-Credit	op 30 april	2025	+	408,30	€
Vertalingkosten internationaal	op 15 mei	2025	-	100,00	€
Bankkosten	op 30 april	2025	-	4,45	€
Stand Bankcredit	op 15 mei	2025	+	303,85	€